

Lehtisaaren Tasavallan. Emännälle.

10. 5. 33.

Lehvät verhoo tämän saaren,
Laulaa pajut rantojen.
Soittaa puissa kesäntuulet,
ääntää ranta kaislikot.
Täällä tuoksuu kesän heinä,
kuultaa silmään kaunis seinä,
hohtaa valkeana auringossa.
— hyttysparvi karkeloi jo kaislikoissa.—
Koti kohoapi kunnahalla,
hyvät henget asukoot sen orren alla.
—Hongat huojuu tervetulleheksi.—
Solkikoivut lehviänsä heilutellen,
laulaa suuvirttä kaislat keinutellen
— ja „vasta„ kuistikolla petmyt, verraton,
myös aina sauna „valmihina„on.
Siniristi salossa myös hulmuu,
ilmoittaen „vattakunnan„ — kotimaan.